

“ମିତେ ବଚ୍ଚେ:- ନିରାକାର ବାବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଜର ମତ ଦେଇ ଆସ୍ତିକ କରାଉଛନ୍ତି, ଆସ୍ତିକ ହେଲେ ହିଁ ତୁମ୍ଭମାନେ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେଇପାରିବ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ବେହଦର ରାଜତ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କେଉଁ ଦୁଇଟି କଥା ଉପରେ ପୁରା ପୁରା ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଦରକାର?

ଉତ୍ତର:- ୧- ପାଠପଢ଼ା ଏବଂ ୨- ସେବା । ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଥିବା ଦରକାର କାରଣ ଏହି ପାଠପଢ଼ା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟସୂଚକ ଅଟେ, ଏହା ଦ୍ଵାରା ତୁମ୍ଭେ ରାଜତ୍ଵ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଦ୍ଵାପର ଯୁଗଠାରୁ ଧନ ଦାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ରାଜତ୍ଵ ମିଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନେ ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ଵାରା ରାଜକୁମାର-ରାଜକୁମାରୀ ହେଉଛ ।

ଶୀତ:- ହମାରେ ତୀର୍ଥ ନ୍ୟାରେ ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଶୀତର ଗୋଟିଏ ଧାତି ଶୁଣିଲେ । ତୁମର ତୀର୍ଥ ହେଲା - ଘରେ ବସି ରୁପ୍ରାପ୍ତ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ପହଞ୍ଚିବା । ଦୁନିଆର ତୀର୍ଥ ତ ସାଧାରଣ ତୀର୍ଥ କିନ୍ତୁ ତୁମର ତୀର୍ଥ ଅଲଗା । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତ ସାଧୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଆତ୍ମକୁ ବହୁତ ଆକର୍ଷିତ ହେଉଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଇବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମିଳୁଛି । ସିଏ ହେଉଛନ୍ତି ନିରାକାର ବାବା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ନିରାକାରଙ୍କୁ ମାନୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ନିରାକାରୀ ମତର ଅଟନ୍ତି । ଦୁନିଆରେ ତ ମତ-ମତାନତର ବହୁତ ରହିଛି ନା । ନିରାକାର ବାବା ହିଁ ଏହି ଗୋଟିଏ ନିରାକାରୀ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ସର୍ବୋତ୍ତମ ପଦ ଜୀବନମୁକ୍ତି ଅଥବା ମୁକ୍ତି ପାଉଛନ୍ତି । ଏହି କଥାକୁ କେହି ବି କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । କେବଳ ଏପରି କହି-ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ, ଆମେ ନିରାକାରଙ୍କୁ ମାନୁଛୁ । ଏଠାରେ ଅନେକ ମତ ରହିଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମତ ରହିବ । କଳିଯୁଗରେ ଅନେକ ମତ ରହିଛି, ଅନେକ ଧର୍ମ ଅଛି, ଏଠାରେ ତ ଲକ୍ଷ-ଲକ୍ଷ କୋଟି-କୋଟି ମତ ଥିବ । ଘରେ-ଘରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ନିଜସ୍ଵ ମତ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ବାବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ କରିବା ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ସର୍ବୋତ୍ତମ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମର ଚିତ୍ତ ଦେଖି ଅନେକ ଲୋକ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏସବୁ କ’ଣ ତିଆରି କରିଛ? ମୁଖ୍ୟ କଥା କ’ଣ? ତେବେ ତୁମ୍ଭେ କୁହ, ଏହା ରଚୟିତା ଏବଂ ରଚନାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଦୃଷ୍ଟି ଅଟେ, ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ଆମେ ଆସ୍ତିକ ହେଉଛୁ । ଆସ୍ତିକ ହେବା ଦ୍ଵାରା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବର୍ଷା ମିଳୁଛି । ନାସ୍ତିକ ହେବା ଦ୍ଵାରା ବର୍ଷାକୁ ହରାଇ ଦେଇଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ପିଲାମାନଙ୍କର ଧନ୍ଦା ହେଲା - ନାସ୍ତିକକୁ ଆସ୍ତିକ କରିବା । ଏହି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ତ ତ ବହୁତ ସ୍ଵପ୍ନ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ତ ନିର୍ଗତ ଦରକାର ନା । ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଯଜ୍ଞ ଚାଲିଥାଏ । ଏହା ତ ବହୁତ ବଡ଼ ଯଜ୍ଞ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ ଏହି କଥା ବୁଝାଇବାକୁ ପଡୁଛି ଯେ ବାବା ହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ସର୍ବୋତ୍ତମ । ସବୁ ଆତ୍ମାମାନେ ଭାଇ-ଭାଇ ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ବର୍ଷା ମଧ୍ୟ ରଚୟିତା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ହିଁ ମିଳୁଛି । ରଚନା ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ତ ମିଳିପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଇଶ୍ଵରଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗର ରଚୟିତା ଏବଂ ସେ ଭାରତରେ ହିଁ ଆସି, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତିର ଚିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ଇଏ ବାବା, ଇଏ ଦାଦା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ବାବା ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ କୁଳର ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକରମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଲକ୍ଷ୍ମଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପୁରା ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମେଡାଲ ଅର୍ଥାତ୍ ବ୍ୟାଜ୍ ମଧ୍ୟ ତିଆରି କରାଉଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମ୍ଭେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କୁହ, ଅତି କମ୍ ଶବ୍ଦରେ ଆମେ ଆପଣଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ପାରିବୁ । ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବର୍ଷା ମିଳିବା ଦରକାର ନା । ବାବା ହିଁ ସ୍ଵର୍ଗର ରଚୟିତା ଅଟନ୍ତି । ଏହି ମେଡାଲ ତ ବହୁତ ଭଲ ଦିନିଷ । କିନ୍ତୁ ଦେହ-ଅଭିମାନୀ ସନ୍ତାନମାନେ କିଛି ବି ବୁଝୁ ନାହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ରହିଛି ଯାହାକି ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବୁଝାଯାଇ ପାରିବ । ବାବା ଆସି ଭାରତକୁ ସ୍ଵର୍ଗ କରୁଛନ୍ତି । ନୂଆ ଦୁନିଆ ବାବା ହିଁ ସ୍ଵାଧୀନ କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗର ମଧ୍ୟ ଗାୟନ ରହିଛି । ଏହି ସମସ୍ତ ଦୃଷ୍ଟି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଝରିବା ଦରକାର । କିନ୍ତୁ କାହାର ଯୋଗ ଅଛି ତ ଦୃଷ୍ଟି ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ଧାରଣା ହେଉ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ସେବାଧାରୀ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିର ଧାରଣା ବହୁତ ଭଲ ହୋଇପାରିବ । ବାବା ଆସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେବତା କରିବା ପାଇଁ ସେବା କରୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ କୌଣସି ସେବା କରିବେ ନାହିଁ, ତେବେ ସେମାନେ କେଉଁ କାମର? ସେମାନେ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ କିପରି ରହିପାରିବେ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ଉତ୍ତମରେ ମୋର ପାର୍ଟ ହିଁ ହେଉଛି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ରାବଣ ରାଜ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା । ଭାରତରେ ହିଁ ରାମ ରାଜ୍ୟ ଓ ରାବଣ ରାଜ୍ୟର ଗାୟନ ରହିଛି । ତେବେ ରାମ କିଏ? ଏ କଥା ମଧ୍ୟ କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ହେ ପତିତ-ପାବନ, ତେବେ ଉକ୍ତମାନଙ୍କର ଉଗ୍ରବାନ ହେଉଛନ୍ତି ହିଁ ଏକ । ତେଣୁ ଯିଏକି ଏଠାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦିଅ । ଜଣ-ଜଣଙ୍କର ମନୋଭାବକୁ ଦେଖି ବୁଝାଇବା ଉଚିତ୍ । ବେହଦର ବାବା ବେହଦ ସୁଖର ବର୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ତ ନିଜର ଶରୀର ନାହିଁ ତେବେ ବର୍ଷା କିପରି ଦେଉଛନ୍ତି? ସିଏ ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି

ଯେ, ମୁଁ ଏହି ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ପାଠ ପଢ଼ାଇ, ରାଜଯୋଗର ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଏହିପରି ପଦ ପୁରାପତ୍ତ କରାଉଛି । ଏହି ମେତାଲ୍‌ସ ଉପରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବୁଝାଯାଇପାରିବ । ଏହା କେତେ ଛୋଟ ମେତାଲ୍ କିନ୍ତୁ ବୁଝାଉଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବହୁତ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦରକାର । ଏହିପରି ସନ୍ତାନ ବହୁତ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ମେହନତ କୌଣସି ସନ୍ତାନତ୍ତ୍ୱ ଦ୍ୱାରା ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜର ଚାର୍ଟ ରଖି ଦେଖ - ସାରା ଦିନରେ ଆମେ କେତେ ସମୟ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁଛୁ? ସାରା ଦିନ ଅଫିସ୍‌ରେ କାମ କରି ମଧ୍ୟସ୍ତ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାକୁ ହେବ । କରମ ତ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡ଼ିବ । ଏଠାରେ ଯୋଗରେ ବସାଇ କହିଥା'ନ୍ତି ବାବାତ୍ତ୍ୱ ମନେ ପକାଅ । ଏଠାରେ ଥିବା ସମୟରେ ତ କିଛି କରମ୍ କରୁନାହିଁ । ତୁମକୁ ତ କରମଧନ୍ୟା ଭିତରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବାବାତ୍ତ୍ୱକୁ ସମରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ନଚେତ୍ ବସିବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଯିବ । କରମ୍ କରି ମଧ୍ୟସ୍ତ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ରହିପାରିଲେ ଯାଇ କରମଯୋଗୀ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବ । ପାର୍ଟ୍ ତ ନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି । ସତ୍ୟତାର ସହିତ ଚାର୍ଟ କେହି ବି ଲେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେହି-କେହି ଲେଖୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଅଧ ଘଣ୍ଟା ୪୫ ମିନିଟ୍ ଯୋଗ କଲି । ତାହା ମଧ୍ୟସ୍ତ କେବଳ ସକାଳେ ହିଁ ଯୋଗରେ ବସୁଥିବେ । ଭକ୍ତିପାରମ୍ପରାରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ସକାଳୁ ଉଠି ରାମତ୍ତ୍ୱର ମାଳା ଜପ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ, ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ଧୁନରେ ରହିଥା'ନ୍ତି । ନା । ସେତେବେଳେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟସ୍ତ ବହୁତ ସଂକଳ୍ପ ଆସୁଥିବ । ତା'ର ଭକ୍ତମାନତ୍ତ୍ୱର ରୂପ କିଛି କ୍ଷଣ ସ୍ଥିର ରହିଥାଏ । ଏହା ତ ହେଉଛି ଅଜପାଦପ । ତେବେ ଏହା ନୁଆ କଥା ଅଟେ ନା । ଗୀତାରେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ମନମନାଭବର ଅକ୍ଷର ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣତ୍ତ୍ୱର ନାମ ଦେଇ ଦେଇଥିବାରୁ ତାତ୍ତ୍ୱକୁ ହିଁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନତ୍ତ୍ୱ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ମେତାଲ୍ ନିଶ୍ଚିତ ସାଥରେ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନତ୍ତ୍ୱକୁ କୁହ, ବାବା ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଆମେ ସେହି ବାବାତ୍ତ୍ୱ ସହିତ ପ୍ରୀତି ରଖିଛୁ । ମନୁଷ୍ୟମାନତ୍ତ୍ୱ ପାଖରେ ନା ଆତ୍ମାର ଜ୍ଞାନ, ନା ପରମାତ୍ତ୍ୱର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏକମାତ୍ର ବାବାତ୍ତ୍ୱ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ଶିବ ହେଉଛନ୍ତି ସବୁଠାରୁ ମୁଖ୍ୟ । ବାବା ଏବଂ ବର୍ଷା । ଏହି ଚକ୍ରକୁ ବୁଝିବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ପ୍ରଦରଶନୀ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟସ୍ତ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଜା ତ ହେଉଛନ୍ତି ନା । ରାଜା କମ୍ ହେବେ, ତାତ୍ତ୍ୱର ପ୍ରଜା ତ କୋଟି-କୋଟି ସଂଖ୍ୟାରେ ହେବେ । ପ୍ରଜା ତ ଢେର ହେଉଛନ୍ତି, ବାକି ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାରଥ ବହୁତ କରିବାକୁ ହେବ । ଯିଏ ଅଧିକ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । କେତେକ ସନ୍ତାନମାନତ୍ତ୍ୱର ସେବାର ବହୁତ ସତ୍ତ୍ୱ ରହିଛି । କହୁଛନ୍ତି ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ିଦେବୁ, ଖାଇବାକୁ ତ ଅଛି । ବାବାତ୍ତ୍ୱର ହୋଇଗଲୁ ତେଣୁ ଶିବବାବାତ୍ତ୍ୱର ହିଁ ପାଳନା ନେବୁ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - ମୁଁ ବାନପ୍ରସଥରେ ପ୍ରବେଶ କରିଛି ନା । ମାତାମାନେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଜବାନ ହୋଇଥିଲେ ଘରେ ରହି ଲୌକିକ-ଅଲୌକିକ ସେବା କରିବା ଉଚିତ୍ । ବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକତ୍ତ୍ୱର ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଦେଖି ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ବିବାହ ନିମନ୍ତେ ଯଦି ସମ୍ପତ୍ତି ନ ଦେବେ ତେବେ ହତ୍ୟାମା ହୋଇଯିବ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକତ୍ତ୍ୱର ହସାବ-କିତାବ ଦେଖି ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି । କୁମାର ହୋଇଥିଲେ କହିବେ ତୁମେ ସେବା କରିପାରିବ । ସେବା କରି ବେହଦ ବାବାତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ବର୍ଷା ନିଅ । ହଦର ପିତାତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ତୁମକୁ କ'ଣ ମିଳିବ? ମୂଲ୍ୟହୀନ ସମ୍ପତ୍ତି ମିଳିବ । ସେସବୁ ତ ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ସମୟ ଅତରିକାନ୍ତ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ଅନେକ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମ ସମ୍ପତ୍ତିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆମର ସନ୍ତାନମାନେ ହେବେ । କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - କାହାକୁ କିଛି ବି ମିଳିବ ନାହିଁ । ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ମାଟିରେ ମିଶିଯିବ । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମର ପର ପିଢ଼ି ଖାଇବେ । ଧନବାନ୍ଧ ଧନ ଧୁଳିସାତ୍ ହେବା ପାଇଁ ବିଳମ୍ବ ଲାଗି ନ ଥାଏ । ମୃତ୍ୟୁ ତ ସମସ୍ତତ୍ତ୍ୱର ସମ୍ପ୍ରାପ୍ତରେ ଉପସ୍ଥିତ । କେହି ମଧ୍ୟସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତି ଭୋଗ କରିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ପାରିବେ । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ସେବା କରୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ତେଣୁ ସେମାନତ୍ତ୍ୱର ସମ୍ପାନ ରଖିବା ଉଚିତ୍ । ତାତ୍ତ୍ୱଠାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଶିଖିବାକୁ ହେବ । ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସମ୍ପାନ ରଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତେବେ ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ, ତାତ୍ତ୍ୱକୁ ନିଶ୍ଚୟ ସବୁଆଡ଼େ ସମ୍ପାନ ମିଳିବ । ନିଜେ ମଧ୍ୟସ୍ତ ବୁଝିପାରିବେ ଯେ, ଯାହା ମିଳିଲା ତାହା ଭଲ । ସେମାନେ ସେଥିରେ ହିଁ ଖୁସି ହୋଇଥା'ନ୍ତି ।

ବେହଦର ରାଜତ୍ତ୍ୱ ପାଇବା ପାଇଁ ପାଠପଢ଼ା ଓ ସେବା ଉପରେ ପୁରା ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ଏହା ହେଉଛି ବେହଦର ପାଠପଢ଼ା । ବର୍ତ୍ତମାନ ରାଜଧାନୀ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି ନା । ଏହି ପାଠପଢ଼ା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ରାଜକୁମାର ହେଉଛ । କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ ଯଦି ଧନ ଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ସେ ରାଜା ଅଥବା ସାହୁକାରତ୍ତ୍ୱ ଘରେ ଯାଇ ଜନ୍ମ ନେଇଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହା ଅଳ୍ପକାଳର ସୁଖ । ତେଣୁ ଏହି ପାଠ ପ୍ରତି ବହୁତ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ହେବ । ସେବାର ଚିନ୍ତା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ନିଜ ଶ୍ରମରେ ଯାଇ ସେବା କରିବୁ । ତେବେ ଅନେକତ୍ତ୍ୱର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି - ଏପରି ସେବାର ସତ୍ତ୍ୱ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟସ୍ତ ଭଲ ହେବା ଦରକାର ନା । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଅପସେବା କରି ଆହୁରି ଯଜ୍ଞର ନାମକୁ ବଦନାମ କରିବେ, ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ନିଜର ହିଁ କ୍ଷତି କରିଦେବେ । ବାବା ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମେତାଲ୍‌ସ ଆଦି ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଚିନ୍ତା ରହୁଛି । ପୁଣି ବୁଝିବାକୁ ହୁଏ ଯେ - ତ୍ୱରାମା ଅନୁସାରେ ବିଳମ୍ବ ହେଉଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତ୍ତ୍ୱର ଏହି ଚରାନ୍‌ସଲାଚର ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟସ୍ତ ଫାଷ୍ଟକଳାସ୍ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପିଲାମାନତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ଆଜି ବହୁସ୍ୱପ୍ନର ଦଶା ତ କାଲି ପୁଣି ରାହୁର ଦଶା ପଡ଼ିଯାଉଛି । ତେଣୁ ତ୍ୱରାମାର ପାର୍ଟ୍‌କୁ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଉଚ୍ଚ ପଦ ପୁରାପତ୍ତ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ବହୁତ କମ୍ ଅଛନ୍ତି । ହୋଇ ପାରେ କାଳେ ଖରାପ ଗ୍ରହ ଚାଲିଯିବ । ଖରାପ ଗ୍ରହ ଚାଲିଗଲେ ପୁଣି ପୁରୁଷାରଥ କରିବାରେ ଲାଗିଯା'ନ୍ତି । ତେବେ ପୁରୁଷାରଥ କରି ନିଜର ନୀବନ ଗଢ଼ିବା ଉଚିତ୍, ନଚେତ୍ କଲ୍ପ-କଲ୍ପାନ୍ତର ପାଇଁ ସତ୍ୟନାଶ ହୋଇଯିବ । ଭାବିବାକୁ ହେବ ଯେ କଲ୍ପ ପୂର୍ବ ସଦୃଶ ଗ୍ରହଚାରୀ ଆସିଛି । ଶ୍ରୀମତରେ ନ

ଚାଲିଲେ ପଦ ମଧୁସ୍ତ ମିଳିବ ନାହିଁ । ଭଗବାନଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ହେଉଛି ସର୍ବୋତ୍ତମ । ତୁମ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରକୁ କେହି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । କହିବେ ଚିତ୍ର ତ ବହୁତ ଭଲ ତିଆରି କରିଛ, କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଏହି ଚିତ୍ର ଦେଖିବା ମାତରେ ବ୍ରହ୍ମମଲୋକ, ସୁକ୍ଷ୍ମମଲୋକ, ସ୍ୱଧୂଳଲୋକ ସାରା ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର ବୁଝିପାରି ଆସିଯାଉଛି । ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମ ଅନୁସାରେ - ନଲେନଫୁଲ ହେଉଛ । ବାବାଙ୍କୁ ତ ଏହି ଚିତ୍ର ଦେଖି ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗୁଛି । ତେବେ ଛାତ୍ରମାନେ ମଧୁସ୍ତ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ନା - ଆମେ ପାଠପଢି ଏହିପରି ହେବୁ । ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଭଗବତ୍ ମିଳିବ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଯାହା ଭାଗ୍ୟରେ ଥିବ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ପ୍ରାକାଶ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଉଥିବା ବାବା ମିଳିଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ନ ଚାଲିଲେ ଖରାପ ଗତି ହେବ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ତ କାହାକୁ ମଧୁସ୍ତ ଏହି ମେତାଳ ଉପରେ ବୁଝାଅ, ପୁଣି ଯିଏ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥିବେ ସେ ତୁରନ୍ତ କହିବେ - ଆମକୁ ଏହା ମିଳିପାରିବ? ତାଙ୍କୁ କୁହ - ହଁ, କାହିଁକି ନୁହେଁ । ଏହି ଧର୍ମର ଯିଏ ହୋଇଥିବେ ତାଙ୍କୁ ତୀର ଲାଗିବ । ତାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ବାବା ତ ଏକ ସେକେଣ୍ଡରେ ତୁମମାନଙ୍କ ହାତରେ ସ୍ୱର୍ଗ ଦେଉଛନ୍ତି, ଏଥିରେ ତ ବହୁତ ଖୁସି ରହିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେ ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଏହି ନିଷ୍ଠାନ ଦିଅ । କୁହ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ତୁମେ ରାଜାମାନଙ୍କର ରାଜା ହୋଇଯିବ । ବାସ୍ ସାରା ଦିନ ଏହି ସେବା କର । ଖାସ୍ ବନାରସରେ ଶିବଙ୍କର ବହୁତ ମନ୍ଦିର ଅଛି, ସେଠାରେ ଭଲ ସେବା ହୋଇପାରିବ । କେହି ନା କେହି ବାହାରିବେ । ବହୁତ ସହଜ ସେବା ଅଟେ, କେହି କରି ଦେଖ, ଖାଇବାକୁ ତ ମିଳିଯିବ, ସେବା କରି ଦେଖ । ସେଣ୍ଟର ତ ସେଠାରେ ଅଛି । ସକାଳୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଅ, ରାତିରେ ଫେରିଆସ । ସେଣ୍ଟର ତିଆରି କରିଦିଅ । ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ତୁମେ ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସେବା କରିପାରିବ । ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିର ହିଁ ଭଗବତ୍ ଭଗବତ୍ ଅଟେ । ବମ୍ବେରେ ବରୁଳନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦିର ଅଛି । ସାରା ଦିନ ସେଠାରେ ଯାଇ ସେବା କରି ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ମେତାଳ ହିଁ ଯଥେଷ୍ଟ । ଚେଷ୍ଟା କରି ଦେଖ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହି ମେତାଳ ଲକ୍ଷେ କ'ଣ ୧୦ ଲକ୍ଷ ତିଆରି କର । ବୁଝିଲୋକମାନେ ବହୁତ ଭଲ ସେବା କରିପାରିବେ । ଢେର ପ୍ରକା ହୋଇଯିବେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ବାସ୍, ତୁମେମାନେ ମନମନାଭବର ଶବ୍ଦକୁ ଭୁଲିଯାଉଛ । ଏହା ଭଗବାନୁବାର ଅଟେ ନା । କୃଷ୍ଣ କ'ଣ ଭଗବାନ ହୋଇପାରିବେ! ସେ ତ ପୁରା ୮୪ ଜନମ ନେଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ଏହି କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ମଧୁସ୍ତ ସେହି ପଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ ଧକ୍କା ଖାଇବାର କ'ଣ ଅଛି । ବାବା ତ କହୁଛନ୍ତି କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେ ଶିବଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସେବା କରିପାରିବ । ସେବାର ସଫଳତା ପାଇଁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ସ୍ତ୍ରୀତିରେ ସ୍ତ୍ରୀତ ହୋଇ ସେବା କର । ଯଦି ହୃଦୟ ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ତେବେ ମନସ୍କାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ବନାରସ ପାଇଁ ବାବା ଖାସ୍ ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ସେଠାରେ ବାନପ୍ରସାଧିମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରମ ମଧୁସ୍ତ ଅଛି । କୁହ ଆମେ ବ୍ରହ୍ମମାତଙ୍କର ସନ୍ତାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟୁ । ବାବା ବ୍ରହ୍ମମାତଙ୍କ ମାଧୁସ୍ତରେ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଇଲେ ବିକରମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ, ବିକରମକୁ ବିନାଶ କରିବାର ଅନୁଷ୍ଠ କୌଣସି ଉପାୟ ନାହିଁ । ତେବେ ସକାଳୁ ଆରମ୍ଭ କରି ରାତ୍ରି ପର୍ୟନ୍ତ ମନ୍ଦିରରେ ବସି ସେବା କର । ଚେଷ୍ଟା କରି ଦେଖ । ଶିବବାବା ସ୍ୱର୍ଗ କହୁଛନ୍ତି - ମୋର ମନ୍ଦିର ତ ବହୁତ ଅଛି । ତୁମକୁ କେହି ବି କିଛି କହିବେ ନାହିଁ, ଆହୁରି ଖୁସି ହୋଇଯିବେ- ଇଏ ତ ଶିବବାବାଙ୍କର ବହୁତ ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । କୁହ ଇଏ ହେଉଛନ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା, ଇଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଅଟନ୍ତି, ଇଏ କୌଣସି ଦେବତା ନୁହଁନ୍ତି । ଇଏ ମଧୁସ୍ତ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରି ଏହି ପଦ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କର ଶରୀରର ଆଧାର ନେଇ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଏହା କେତେ ସହଜ କଥା । ବସ୍ତୁକାମନାଙ୍କର ମଧୁସ୍ତ କେହି ଅପମାନ କରିବେ ନାହିଁ । ବନାରସରେ ବରତ୍ତମାନ ପର୍ୟନ୍ତ ଏତେ କୌଣସି ସେବା ହୋଇନାହିଁ । ମେତାଳ ଅଥବା ଚିତ୍ର ଉପରେ ବୁଝାଇବା ତ ବହୁତ ସହଜ । ଯଦି କେହି ଶରୀର ହୋଇଥିବେ ତେବେ କୁହ ତୁମକୁ ଏହି ପତ୍ରିକା ମାଗଣାରେ ଦେଉଛୁ, ସାହୁକାର ହୋଇଥିଲେ କୁହ ତୁମେ ଏହି ପତ୍ରିକାର ମୂଲ୍ୟ ଦେଲେ ଅନେକଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଆହୁରି ମଧୁସ୍ତ ଛପାଇବୁ, ତେଣୁ ତୁମର ମଧୁସ୍ତ କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯିବ । ତେବେ ସମସ୍ତ ଆସିବ, ତୁମର ଏହି ଧନ୍ଦା ସବୁଠାରୁ ଭଲ ହୋଇଯିବ । କେହି ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରି ଦେଖ । ଆରୁଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପଦନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କୃତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ନିଷ୍ଠାନକୁ ଜୀବନରେ ଧାରଣ କରିବା ସହିତ ସେବା ମଧୁସ୍ତ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ସେବା କରୁଛନ୍ତି, ଲକ୍ଷଣ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସଂସ୍କାର ମଧୁସ୍ତ ବହୁତ ଭଲ ଅଛି ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ପାନ ମଧୁସ୍ତ ନିର୍ଗତ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

(୨) କରମ କରିବା ସମୟରେ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ସେବାରେ ସଫଳତା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ନିଜର ଅବସ୍ଥାକୁ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ କରିବାକୁ ପଡିବ । ହୃଦୟକୁ ନିର୍ମଳ ରଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ବିଦାୟ ଦେବାର ସମାରୋହ ପାଳନ କରୁଥିବା ସମାଧାନ ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟ ହୁଅ । ସମାଧାନ ସ୍ୱର୍ଗ୍ୟ ଆତ୍ମମାନଙ୍କର ମାଳା ସେତେବେଳେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ତ୍ରୀତିରେ ସ୍ତ୍ରୀତ ହେବ । କାରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିକଟରେ ସମସ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ପିଲା ଦିନର ଖେଳ ଭଳି ଅନୁଭବ

ହୋଇଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ । ଯେପରି ବୃହସ୍ପତିବାବାଜ୍ଞଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଯଦି କୌଣସି ପିଲା କିଛି ସମସ୍ୟା ନେଇ ଆସୁଥିଲା ତେବେ ସମସ୍ୟାର କଥା ଶୁଣାଇବା ପାଇଁ ତା'ର ସାହସ ହେଉ ନ ଥିଲା, ତାକୁ ଭୁଲି ଯାଉଥିଲା । ସେହିଭଳି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯଦି ସମାଧାନ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ବିଦାୟ ସମାରୋହ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ବିଶ୍ଵର ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ହିଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅଟେ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନକୁ ସମରଣ କରିଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ମାୟାର ଆକର୍ଷଣ ଠାରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ହୋଇଯାଆନ୍ତି ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ନିଜର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ସୁକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିବାର ସେବା କର:-

(୩) ନିଜର ଡବଲ ଲାଇଟ୍ ଫରିସ୍ତା ସ୍ଵରୂପରେ ସୂଚିତ ହୋଇ ସାକ୍ଷୀ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କର ପାର୍ତ୍ତକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ସକାଶ ଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍ ସହଯୋଗ ଦିଅ କାହିଁକି ନା ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କର କଲ୍‌ସ୍ତ୍ରୀର ନିମିତ୍ତ ଅଟ । ତେଣୁ ଏହିଭଳି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସକାଶ ଦେବା ହିଁ ନିମିତ୍ତ ହେବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଧ୍ୟାନ କରିବା କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ସୂଚିରେ ସୂଚିତ ରହି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସକାଶ ଦିଅ । ବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ସେବା କରିବା ସହିତ ସଂକଳ୍ପରେ ଶୁଭଭାବନାର ବୃତ୍ତି ଦ୍ଵାରା ସକାଶ ଦେବାର ସେବା କର ।